

В деня преди празника го веели за кръста - не ядели блажно. Вечерта трапезата била постна с пробофорсан или украсен с вилица хляб. Запалвали свещите от Бъдни вечер и Васильовден, пак каждали с тамян върху лемежа, които стоял до огнището от тогава. Свещите запазвали и палели през годината когато валяло с гръмотевици, вярвали, че това предпазва от гръм. На Йордановден малко момиче измивало лемежа на селската чешма за да има плодородие и благополучие през годината. Измивали и домашната икона /светицата/ с вода от правения предния ден "велик водосвет" като вярвали, че тази пречиства и пази от зло.

Където имало река хвърляли кръст, за да се "кръсти" водата. Кръстената на Йордановден вода смятали за лековита. Ако кръстът замръзвал, годината тълкували като здрава и плодородна. След обяд правели хоро, което продължавало до мръкване. Посещавали домовете на именниците. В Любенова махала ергените, които са коледували и сурвакали "ръсели от къща в къща, с бакърче вода и босилова китка за здраве и благополучие. С Йордановден свършвали "мръсните дни", злото било премахнато, забраните свързани с тях отпадали, сгледници подготвяли сватбите /от Йордановден до Сирни заговезни ставали най-много сватби/. Днес се помнят вярванията, свързани с този празник.

ИВАНОВДЕН

Празнува се на другия ден след Йордановден, като ден за къпане на младоженците /женените след миналогодишния Ивановден/. Обичаят се изпълнява, за да бъде здрав и плодовит окъпаният.

Ергените от обредната група на коледарите и сурвакарите посещавали домовете на младоженците още след полунощ и ги "къпели". В Ичера носели бакърче с вода и китка босилек. Събраното от всички къщи изяждали събрани в някоя къща.

В Пъдарево извеждали младоженците на селския кладенец и там